

21 276

Uitvoering van de Verordening (EEG) no. 1101/89 van de Raad van 27 april 1989, betreffende de structurele sanering van de binnenvaart (PbEG L 116) (Wet structurele sanering binnenvaart)

VERSLAG VAN DE VASTE COMMISSIE VOOR VERKEER EN WATERSTAAT¹

Vastgesteld 19 januari 1990

De leden van de **C.D.A.**-fractie verheugen zich erover dat nu uiteindelijk overeenstemming is over een sloopregeling in EG-kader. Zij waren van mening dat het van groot belang voor de binnenvaart is, dat de regeling op zo kort mogelijke termijn het bedoelde effect teweeg brengt. Derhalve waren zij bereid om – mede vanwege de gunstige uitwerking voor betrokkenen – de terugwerkende kracht van inwerkingtreding van de wet tot 1 januari 1990 te aanvaarden. Zij achtten het echter niet uitgesloten dat sommige eigenaren van binnenvaartschepen aarzelen hun schip/schepen voor sloop aan te melden, zolang de wet nog niet in het Staatsblad is geplaatst. Zou het derhalve geen dringende aanbeveling verdienen de aanmeldingstermijn met tenminste een maand vanaf 1 mei 1990 te verlengen?

Tijdens de discussies in de Tweede Kamer over dit wetsvoorstel heeft de minister zich bereid verklaard in Brussel nog eens na te gaan hoe de problemen kunnen worden opgelost die zouden ontstaan indien investeerders hun schepen niet hebben afgebouwd vóór 28 oktober/1 november 1989. De aan het woord zijn de leden vernamen gaarne van de minister welk resultaat dit overleg heeft opgeleverd. Er blijken zich nu inderdaad grote problemen voor te doen bij een aantal schippers/scheepseigenaren wier schepen – vanwege de beperkte capaciteit van de betrokken werven – op de hierboven genoemde data nog niet waren afgebouwd. Kan er voor hen een of andere overgangsregeling gelden, in het kader van het gewenste resultaat van het overleg van de minister in Brussel, zo vroegen deze leden.

Volgens de hier aan het woord zijnde leden is het niet onmogelijk dat vanwege de gebeurtenissen in Oosteuropese landen en gezien het gereedkomen van de Main-Donauverbinding het internationale capaciteitsaanbod sterk en zeer concurrerend vergroot wordt. Als dit zo zou zijn, heeft de onderhavige sloopregeling dan nog wel de betekenis, die aan haar wordt toegekend?

Sinds de behandeling van dit wetsvoorstel in de Tweede Kamer zijn ongeveer twee maanden verstreken. In dit tijdvak zijn de discussies over milieuvriendelijk vervoer per rail en per binnenschip intensiever dan voordien gevoerd. De aan het woord zijnde leden vroegen zich af of

¹ Samenstelling:

Kaland (CDA) (voorzitter), Baarda (CDA), Schouten (CDA), Boersma (PvdA), Klein Bennink (PvdA), Uijen (PvdA), Heijne Makkreel (VVD), Verbeek (VVD), Tiesinga-Autsema (D66), Barendregt (SGP), De Gaay Fortman (PPR), Vogt (PSP), Schuurman (RPF), mw. Bolding (CPN), Van der Jagt (GPV).

hieruit niet tot de slotsom dient te worden gekomen dat een sloopregeling als de onderhavige wellicht toch meer overcapaciteit wegneemt dan gewenst is. Gaarne vernamen deze leden de mening op dit moment van de minister hierover.

In een persbulletin van het ministerie van Verkeer en Waterstaat, dd. 27 december 1989, wordt vermeld dat uit tellingen van het ministerie blijkt dat het binnenvaartverkeer in 1989 naar recordhoogte is gegroeid. Mag worden verwacht dat het binnenvaartverkeer in de komende jaren zodanig zal groeien, dat opnieuw kan worden gesproken van recordhoogten? Wil de minister aangeven welke nadelige effecten de sloopregeling dan kan hebben, zo vroegen de leden van de C.D.A.-fractie.

Wil de minister een nadere verduidelijking geven op het gestelde in de Memorie van Toelichting op bladzijde 13, waar gesteld wordt, dat terzake van het doel nog wordt opgemerkt dat de omschrijving ervan in de verordening «mager is in vergelijking met de gedachte achter de solidariteit». Is het niet zo, dat uit het per land voor de sloopregeling beschikbare bedrag de solidariteit tussen de deelnemende landen moet blijken?

Op bladzijde 23 van de Memorie van Toelichting wordt – onder V Toetsing van het wetgevingsproject – inzake een economisch delict, verwezen naar artikel 20 van het wetsvoorstel. Hier zal – naar de mening van de C.D.A.-fractieleden – artikel 19 van het wetsvoorstel bedoeld zijn.

Vertrouwende, dat de regering bereid is op het vorenstaande vóór de openbare beraadslaging schriftelijk te antwoorden, acht de commissie die beraadslaging voldoende voorbereid.

De voorzitter van de commissie,
Kaland

De griffier van de commissie,
Dijkstra-Liesveld